

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015-28594
22. juni 2015

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-187/14	DSV Road Sagen vedrører: 1. Skal toldkodeksens artikel 203, stk. 1, fortolkes således, at der foreligger unddragelse fra toldtilsyn i en situation som den i hovedsagen foreliggende, hvis det lægges til grund, a) at hver af de to oprettede forsendelser i henholdsvis 2007 og 2008 vedrørte de samme varer, henholdsvis b) det ikke kan dokumenteres, at der var tale om de samme varer? 2. Skal toldkodeksens artikel 204 fortolkes således, at der opstår toldskyld i en situation som den i hovedsagen foreliggende, hvis det lægges til grund, a) at hver af de to oprettede forsendelser i henholdsvis 2007 og 2008 vedrørte de samme varer, henholdsvis b) det ikke kan dokumenteres, at der var tale om de samme varer? 3. Skal gennemførselsbestemmelsernes artikel 859 fortolkes således, at der under de ihovedsagen foreliggende omstændigheder er tale om en misligholdelse, der ikke har haft reelle følger for det korrekte forløb af toldproceduren, hvis det lægges til grund, a) at hver af de to oprettede forsendelser i henholdsvis 2007 og 2008 vedrørte de samme varer, henholdsvis b) det ikke kan dokumenteres, at der var tale om de samme varer? 4. Kan en indførselsmedlemsstat nægte den af medlemsstaten udpegede betalingspligtige person fradrag for importmomsen efter momssystemdirektivets artikel 168, litra e, når importmomsen opkræves hos en transportør af de pågældende varer, som ikke er importør og ejer af varerne, men alene har transporteret og foretaget den toldmæssige ekspedition af forsendelsen af disse som led	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten	Dom	25.06.15

	i sin udøvelse af momspligtig speditionsvirksomhed?			
C-422/13	<p>Wree</p> <p>Sagen vedrører:</p> <p>Er der ligeledes tale om et landbrugsareal som omhandlet i artikel 34, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009, når arealet ganske vist tillige benyttes til landbrugsmæssige formål (afgræsning ved hjælp af fårehold), men imidlertid udgør afdækningslaget på et affaldsdeponeringsanlæg under efterbehandling?</p>	<p>Justitsministeriet</p> <p>Udenrigsministeriet</p> <p>Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri</p> <p>Kammeradvokaten</p>	Dom	02.07.15
C-684/13	<p>Demmer</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal kravet om, at landbrugsarealet ikke anvendes til "ikkelandbrugsaktiviteter", jf forordning nr. 1782/2003, artikel 44, stk. 2, og kravet om, at landbrugsarealet anvendes til "landbrugsaktivitet, eller (...) fortrinsvis anvendes til landbrugsaktivitet", jf forordning nr. 73/2009, artikel 34, stk. 2, litra a), fortolkes således, at det er en betingelse for støtte, at arealets primære anvendelsesformål er landbrugs-mæssigt? a) I bekræftende fald bedes Domstolen præcisere, hvilke parametre der skal tillægges vægt ved afgørelsen af, hvilket anvendelsesformål der er det "primære" i de tilfælde, hvor et areal benyttes til flere forskellige formål samtidig. b) I bekræftende fald bedes Domstolen endvidere oplyse, om dette i givet fald betyder, at sikkerhedszoner omkring landingsbaner og rulle- og stopveje i lufthavne, er en del af lufthavnen og er underlagt særlige regler og begrænsninger som de i sagen omhandlede med hensyn til anvendelsen af arealerne, men samtidig også benyttes til høst afgræsslet til grøntpilleproduktion, efter arealernes karakter og anvendelse er støtteberettigede efter de nævnte bestemmelser.</p>	<p>Justitsministeriet</p> <p>Udenrigsministeriet</p> <p>Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri</p> <p>Kammeradvokaten</p>	Dom	02.07.15
C-441/14	<p>Ajos</p> <p>Sagen vedrører: Spørgsmål 1. Indeholder det almindelige EU-retlige princip om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder et forbud mod en ordning som den danske, hvorefter arbejdstagere ikke er berettiget til fratrædelsesgodtgørelse, hvis de har ret til en arbejdsgiverbetalt alderspension i henhold til en pensionsordning, som de er indtrådt i før det fyldte 50. år, og hvor dette gælder, uanset om de vælger at fortsætte på arbejdsmarkedet eller vælger at gå på pension?</p> <p>Spørgsmål 2. Vil det være foreneligt med EU-retten, at danske domstole i en sag mellem en arbejdstager og en privat arbejdsgiver om betaling af en fratrædelsesgodtgørelse, som arbejdsgiveren efter national ret som beskrevet i spørgsmål 1 er fritaget for at skulle betale, men hvor dette resultat ikke er foreneligt med det almindelige EU-retlige princip om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder, foretager en afvejning af dette princip og den direkte virkning heraf over for retssikkerhedsprincippet og det hermed sammenhængende princip om beskyttelse af den berettigede forventning og efter en sådan afvejning kommer til den konklusion, at princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder må vige for</p>	<p>Justitsministeriet</p> <p>Udenrigsministeriet</p> <p>Beskæftigelsesministeriet</p>	MF	07.07.15

	<p>retssikkerhedsprincippet, således at arbejdsgiveren i overensstemmelse med national ret fritages for betaling af fratrædelsesgodtgørelsen? Det ønskes tillige oplyst, om det har betydning for, om en sådan afvejning kan komme på tale, at arbeidstageren efter omstændighederne har mulighed for at kræve erstatning af staten som følge af den danske lovgivnings uoverensstemmelse med EU-retten.</p>			
--	--	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Interessent	Sagstype	Processkridt	Dato
---------	-------------------------	-------------	----------	--------------	------

C-207/14	Hotel Sava Rogaška Sagen vedrører: 1) Skal bestemmelserne i direktiv 2009/54/EF's artikel 8, stk. 2, fortolkes således, at der ved »naturligt mineralvand fra én og samme kilde« skal forstås: a) vand ved ét og samme udspring, og derimod ikke vand ved forskellige udspring, selv om der er tale om vand fra en kilde inden for samme grundvandsmagasin i samme grundvandsforekomst ifølge definitionen af begreberne »grundvandsmagasin« og »grundvandsforekomst« i direktiv 2000/60/EF?	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøstyrelsen	Orienteringssag	Dom	24.06.15
T-847/14	GHC mod Kommissionen Påstande: Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 31. oktober 2014 C(2014) 7920 og den kvote for markedsføring af hydrofluorcarboner, der er blevet tildelt sagsøgeren for 2015, annulleres, for så vidt som de for sagsøgeren fastlægger en for lav referenceværdi og tildeler en for lav kvote for 2015. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljøstyrelsen	Orienteringssag	Dom	24.06.15
T-18/14	CO Sociedad de Gestion y Participación e.a. Sagen vedrører: 1) Må den kompetente myndighed, såfremt den udtrykkeligt tillader en påtænkt erhvervelse som omhandlet i artikel 15a i direktiv 2007/44/EF, i henhold til national lovgivning knytte begrænsninger eller betingelser til denne tilladelse? Har det herved nogen betydning, om disse begrænsninger eller betingelser er baseret på tilsagn fra den potentielle erhverver som omhandlet i tredje betragtning til direktivet? 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, skal de begrænsninger og betingelser, som den kompetente myndighed har fastsat, være nødvendige i den forstand, at uden disse begrænsninger og betingelser havde den kompetente myndighed set sig nødsaget til at gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse på grundlag af vurderingen ud fra de i artikel 15b i direktiv 2007/44/EF omhandlede kriterier? 3) Såfremt det er tilladt at fastsætte begrænsninger og betingelser, er der da i direktivets artikel 15b, stk. 1, hjemmel til, at den kompetente myndighed i forbindelse med erhvervelsen må stille krav med hensyn til »corporate governance« i det selskab, der ønskes erhvervet, såsom krav med hensyn til bestyrelsens sammensætning i et »two tier board«?	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Finanstilsynet	Orienteringssag	Dom	25.06.15
Forenede sager C-132/14, C-133/14, C-	Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union Påstande: Rådets forordning (EU) nr. 1385/2013 af 17. december 2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 850/98 og (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og	Udenrigsministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og	Orienteringssag	GA	25.06.15

134/14, C- 135/14, C- 136/14	Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009, (EU) nr. 1379/2013 og (EU) nr. 1380/2013 som følge af ændringen af Mayottes status i forhold til Den Europæiske Union (1), annulleres. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Fiskeri Sundhedsstyrelse n			
C- 230/14	<p>Weltimmo</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 28, stk. 1, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (herefter »databeskyttelsesdirektivet«) fortolkes således, at en medlemsstats nationale bestemmelser inden for medlemsstatens område kan finde anvendelse på en ansvarlig for behandling af oplysninger, som udelukkende er etableret i en anden medlemsstat, og som driver en webside med formidling af fast ejendom, hvor der bl.a. annonceres for ejendomme beliggende på den førstnævnte medlemsstats område, når indehaverne af ejendommene har videregivet deres personlige oplysninger til et medie (server), hvor oplysningerne opbevares og bearbejdes, og som tilhører websidens administrator og er placeret i en anden medlemsstat? 2) Skal artikel 4, stk. 1, litra a), i databeskyttelsesdirektivet, sammenholdt med direktivets 18.-20. betragtning samt artikel 1, stk. 2, og artikel 28, stk. 1, fortolkes således, at Magyar Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (herefter »databeskyttelsesmyndigheden«) ikke kan anvende den ungarske databeskyttelseslov som national ret på en administrator af en webside med formidling af fast ejendom, som udelukkende er etableret i en anden medlemsstat, selv om der på websiden bl.a. annonceres for ungarske ejendomme, hvis indehavere – formentlig fra ungarsk område – har videregivet oplysninger om deres ejendomme til et medie (server), hvor oplysningerne opbevares og bearbejdes, og som tilhører websidens administrator og er placeret i en anden medlemsstat? 3) Har det betydning for fortolkningen, om den tjenesteydelse, der leveres af den databehandlingsansvarlige person, som administrerer websiden, er rettet mod en anden medlemsstats område? 4) Har det betydning for fortolkningen, om oplysningerne vedrørende de ejendomme, der befinder sig på den anden medlemsstats område, samt indehavernes personlige oplysninger faktisk er indsamlet på denne anden medlemsstats område? 5) Har det betydning for fortolkningen, om de personlige oplysninger i forbindelse med de pågældende</p>	Erhvervsstyrelse n Miljøstyrelsen	Orienteringssag	GA	25.06.15

	<p>ejendomme er personlige oplysninger om en anden medlemsstats borgere? 6) Har det betydning for fortolkningen, om indehaverne af den i Slovakiet etablerede virksomhed har bopæl i Ungarn? 7) Såfremt det ud fra besvarelsen af ovenstående spørgsmål viser sig, at den ungarske databeskyttelsesmyndighed kan behandle en sag, men ikke kan anvende national ret, idet den derimod skal anvende etableringsmedlemsstatens ret, skal databeskyttelsesdirektivets artikel 28, stk. 6, da fortolkes således, at den ungarske databeskyttelsesmyndighed alene kan udøve de beføjelser, der er fastsat i databeskyttelsesdirektivets artikel 28, stk. 3, i overensstemmelse med bestemmelserne i etableringsmedlemsstatens lovgivning, og at den derfor ikke har beføjelse til at pålægge en bøde? 8) Skal begrebet »adatfeldolgozás« [bearbejdning af oplysninger], der anvendes i såvel artikel 4, stk. 1, litra a), som artikel 28, stk. 6, i [den ungarske version af] databeskyttelsesdirektivet, anses for at være identisk med begrebet »adatkezelés« [behandling af oplysninger], som anvendes i det pågældende direktivs terminologi?</p>				
C-242/14	<p>Saatgut-Treuhandverwaltung Sagen vedrører: a) Er en landbruger, som har benyttet formeringsmateriale af en beskyttet sort, der er tilvejebragt ved dyrkning, uden at have indgået kontraktlig aftale herom med indehaveren af sortsbeskyttelsen, forpligtet til at betale et rimeligt vederlag i henhold til artikel 94, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse og hvis den pågældende har handlet forsætligt eller uagtsomt at betale erstatning for enyderligere opstået skade som følge af krænkelsen af sortsbeskyttelsen i henhold til forordningens artikel 94, stk. 2, hvis han på tidspunktet for den faktiske anvendelse af høstudbyttet med henblik på formering på marken endnu ikke har opfyldt de forpligtelser til at betale et rimeligt vederlag (dyrkningsvederlag), som påhviler ham i henhold til denne forordnings artikel 14, stk. 3, fjerde led, jf. artikel 5 ff. i Kommissionens forordning (EF) nr. 1768/95 af 24. juli 1995 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende landbrugsundtagelsen i artikel 14, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse?« b) Hvis det første spørgsmål skal besvares således, at landbrugeren også kan opfylde sin forpligtelse til at betale et rimeligt vederlag for dyrkningen efter den faktiske anvendelse af høstudbyttet med henblik på formering på marken: Skal de nævnte bestemmelser fortolkes således, at de</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Orienteringssag	Dom	25.06.15

	fastsætter en frist, inden for hvilken landbrugeren, som har anvendt formeringsmateriale tilvejebragt ved dyrkning af en beskyttet sort, skal opfylde den ham påhvilende forpligtelse til at betale et rimeligt vederlag for dyrkningen, for at dyrkningen i henhold til artikel 94, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2100/94 jf. artikel 14 i samme forordning kan betragtes som »berettiget«?				
C-671/13	Indėliu ir investiciju draudimas et Nemaniūnas Sagen vedrører: 1) kan artikel 7, stk. 2, i direktiv 94/19, sammenholdt med punkt 12 i bilag I hertil, fortolkes således, at såfremt en medlemsstat fastsætter bestemmelse om, at de indskydere, der er indehavere af værdipapirer (indskudsbeviser) udstedt af et kreditinstitut, ikke er omfattet af en garantiordnings dækning, omfatter denne udelukkelse kun de indskudsbeviser, der har (udviser) samtlige de egenskaber, der kendetegner et finansielt instrument i henhold til direktiv 2004/39 (når der samtidig henses til eksistensen af andre EUretsakter, eksempelvis Den Europæiske Centralbanks forordning 25/2009), herunder omsætningsmuligheden på sekundære markeder?	Finanstilsynet	Orienteringssag	Dom	25.06.15
T-26/12	PT Musim Mas mod Rådet Påstande: Artikel 1 og 2 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1138/2011 af 8. november 2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse fedtalkoholer og blandinger heraf med oprindelse i Indien, Indonesien og Malaysia (herefter »den anfægtede forordning«) annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Erhvervsstyrelsen	Orienteringssag	Dom	25.06.15
T-95/14	Iranian Offshore Engineering & Construction mod Rådet Påstande: Artikel 1 i Rådets afgørelse 2013/661/FUSP annulleres, for så vidt som den angår sagsøgeren, og sagsøgerens navn fjernes fra bilaget til afgørelsen. Artikel 1 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1154/2013 annulleres, for så vidt som den angår sagsøgeren, og sagsøgerens navn fjernes fra bilaget til forordningen. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Orienteringssag	Dom	25.06.15
C-357/14 P	Dunamenti Erőmű Zrt mod Europa-Kommissionen (appel) Påstande: Dom afsagt af Retten den 30. april 2014 i sag T-179/09 ophæves i det omfang, den stadfæster Kommissionens beslutning 2009/609/EF af 4. juni 2008 om Ungarns statsstøtte C 41/05 i forbindelse med langfristede elkøbsaftaler (1), hvori	Energistyrelsen Miljøstyrelsen	Orienteringssag	GA	01.07.15

	<p>elkøbsaftalerne blev erklæret for ulovlig og uforenelig statsstøtte. Der afsiges endelig dom og Kommissionens beslutning 2009/609/EF af 4. juni 2008 om Ungarns statsstøtte C 41/05 i forbindelse med langfristede elkøbsaftaler annulleres i det omfang, elkøbsaftalerne heri blev anset for ulovlig og uforenelig statsstøtte, eller subsidiært hjemvises sagen til Retten. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger for Retten og for Domstolen</p>				
C-461/13	<p>Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland Sagen vedrører: 1) Skal artikel 4, stk. 1, litra a), nr. i), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 fortolkes således, at medlemsstaterne – med forbehold for undtagelser – er forpligtede til at nægte at godkende et projekt, såfremt det kan medføre en forringelse af tilstanden for et overfladevandområde, eller er denne bestemmelse alene udtryk for en målsætning for vandområdeplanen?</p>	<p>Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøstyrelsen</p>	Orienteringssag	Dom	01.07.15
C-497/12	<p>Gullotta et Farmacia di Gullotta Davide & C Sagen vedrører: 1) Er principperne om etableringsfrihed, forbud mod forskelsbehandling og konkurrence i medfør af artikel 49 ff. TEUF til hinder for nationale bestemmelser, som dels hindrer en autoriseret farmaceut, der er medlem af den respektive sammenslutning, men som ikke er indehaver af en af fordelingsplanen omfattet forretning, i at foretage detailsalg på sit håndkøbsudsalg også af receptpligtige lægemidler på »hvid recept«, dvs. lægemidler uden tilskud fra den nationale sundhedsmyndighed, som derfor udelukkende betales af forbrugeren, [org. s. 17] dels hermed også på dette område fastsætter et forbud mod salg af bestemte kategorier af lægemidler og indfører kvoteregler vedrørende antallet af forretninger i landet?</p>	<p>Erhvervsstyrelsen Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen</p>	Orienteringssag	Dom	02.07.15
T-214/13	<p>Typke mod Kommissionen Påstande: Europa-Kommissionens afgørelse af 5. februar 2013, hvorved den gav afslag på sagsøgerens genfremsatte begæring om aktindsigt i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 — i sagen GESTDEM 2012/3258, annulleres. Europa-Kommissionens stiltiende afslag af 13. marts 2013 på sagsøgerens genfremsatte begæring om aktindsigt i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 — i sagen GESTDEM</p>	<p>Miljøstyrelsen</p>	Orienteringssag	Dom	02.07.15

	2013/0068, annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.				
T-516/10	Den Franske Republik mod Kommissionen Påstand: Kommissionens beslutning K(2010) 5724 endelig af 23. august 2010 om anvendelse af finansielle korrektioner på den del af støtten fra udviklingssektionen i EUGFL, der vedrører EU-initiativprogrammet CCI 2000.FR.060.PC.001 (Frankrig — Leader+), annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Orienteringssag	Dom	02.07.15
T-516/10	Den Franske Republik mod Kommissionen Påstand: Kommissionens beslutning K(2010) 5724 endelig af 23. august 2010 om anvendelse af finansielle korrektioner på den del af støtten fra udviklingssektionen i EUGFL, der vedrører EU-initiativprogrammet CCI 2000.FR.060.PC.001 (Frankrig — Leader+), annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Orienteringssag	Dom	07.07.15
T-312/14	Federcoopesca m.fl. mod Kommissionen Påstande: Annullation af Kommissionens afgørelse af 6. december 2013, vedrørende gennemførelsen af en handlingsplan med henblik på at afhjælpe mangler i den italienske fiskerikontrol (handlingsplan — K(2013) 8635 endelig) for så vidt angår særligt punkt 13, 15, 16 og 17 i handlingsplanen vedlagt som bilag til afgørelsen. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Orienteringssag	Dom	07.07.15
C-360/14 P	Forbundsrepublikken Tyskland mod Europa-Kommissionen (appel) Påstande: 1. Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Rets af 14. maj 2014 i sag T-198/12, Forbundsrepublikken Tyskland mod Europa-Kommissionen, om delvis annullation af Kommissionens afgørelse 2012/160/EU af 1. marts 2012 om de nationale bestemmelser, som den tyske forbundsregering har meddelt om opretholdelse af grænseværdierne for bly, barium, arsen, antimon, kviksølv samt for nitrosaminer og nitroserbare stoffer i legetøj efter ikrafttrædelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/48/EF om sikkerhedskrav til legetøj (1), ophæves i det omfang, Retten afviste søgsmålet 2. Kommissionens afgørelse 2012/160/EU af 1. marts 2012 erklæres ugyldig i det omfang de deri indeholdte nationale bestemmelser, der er meddelt til opretholdelsen af grænseværdier for stofferne antimon, arsen og kviksølv i legetøj, ikke bliver godkendt; subsidiært hjemvises sagen til Retten. 3. Kommissionen	Miljøstyrelsen	Orienteringssag	Dom	09.07.15

	tilpligtes at betale sagens omkostninger.				
C-153/14	<p>K & A</p> <p>Sagen vedrører: 1.a. Kan udtrykket »integrationsforanstaltninger« i artikel 7, stk. 2, i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251, berigtiget i EUT 2012 L 71) fortolkes således, at i forbindelse med familiesammenføring kan en medlemsstats kompetente myndigheder kræve, at det familiemedlem, der søges sammenført, skal have kendskab til medlemsstatens officielle sprog på niveau A1 efter Den Fælles Europæiske Referenceramme for Sprog samt kendskab på basisniveau til medlemsstatens samfund, før disse myndigheder giver familiemedlemmet tilladelse til indrejse og ophold? 1.b. Har det betydning for besvarelsen af dette spørgsmål, også henset til proportionalitetsprøvelsen, som beskrevet i Europa-Kommissionens grønbog af 15. november 2011 om ret til familiesammenføring, at den nationale lovgivning, hvori de i spørgsmål 1.a. nævnte krav er opstillet, fastsætter, at bortset fra tilfælde, hvor familiemedlemmet har godtgjort, at det på grund af et fysisk eller psykisk handicap varigt vil være ude af stand til at gennemføre integrationstesten, er det kun, såfremt der foreligger en kombination af ganske særlige individuelle omstændigheder, der gør det berettiget at antage, at familiemedlemmet varigt vil være ude af stand til at opfylde integrationskravene, at ansøgningen om tilladelse til indrejse og ophold ikke må afslås? 2. Er formålet med direktiv 2003/86/EF, særligt dets artikel 7, stk. 2, på baggrund af den i førnævnte grønbog omhandlede proportionalitetsprøvelse til hinder for, at udgifterne til testen, hvorved det afgøres, om familiemedlemmet opfylder de nævnte integrationsforanstaltninger, andrager 350 EUR for hver gang, testen aflægges, og et engangsbeløb på 110 EUR for pakken til forberedelse af testen?</p>	Justitsministeriet	Orienteringssag	Dom	09.07.15
C-157/14	<p>Neptune Distribution</p> <p>Sagen vedrører: »1. Udgøres beregningsgrundlaget for »den tilsvarende værdi for salt« af mængden af natrium i et levnedsmiddel, som omhandlet i bilaget til forordning (EF) nr. 1924/2006, kun af den mængde natrium der, sammen med chloridioner, udgør natriumchlorat, eller bordsalt, eller omfatter beregningsgrundlaget det samlede natriumindhold i levnedsmidlet i alle dets former? 2. Såfremt sidstnævnte er</p>	Erhvervsstyrelsen Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Orienteringssag	Dom	09.07.15

	<p>tilfældet: Tilsidesætter bestemmelserne i artikel 2, stk. 1, i direktiv 2000/13/EF og artikel 9, stk. 1 og 2, i direktiv 2009/54/EF, sammenholdt med bilag III til dette direktiv, set i lyset af den antagne ækvivalens mellem natrium og salt i bilaget til forordning (EF) nr. 1924/2006, ved at forbyde en distributør af mineralvand på sine etiketter og i sin reklame at påføre enhver angivelse vedrørende det lave indhold af salt i det pågældende produkt, der i øvrigt har et højt indhold af natriumbicarbonat, for så vidt som denne angivelse kan vildlede forbrugeren om det samlede natriumindhold i vandet, artikel 6, stk. 1, første afsnit, i EU-traktaten, sammenholdt med artikel 11, stk. 1 (ytrings- og informationsfrihed) og artikel 16 (fri erhvervsudøvelse) i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og artikel 10 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder?».</p>				
C-177/14	<p>Regojo Dans 1) Er »hjælpepersonale«, som det nu er reguleret i artikel 12 i lov 7/2007 af 12. april 2007 om vedtægten for de offentligt ansatte (LEBEP), og »hjælpepersonale«, som det tidligere var reguleret i artikel 20, stk. 2, i lov 30/1984 af 2. august 1984 om foranstaltninger til reform af den offentlige forvaltning, omfattet af definitionen »en person med tidsbegrænset ansættelse« i § 3, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, og som er indeholdt i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF (1) af 28. juni 1999? 2) Finder princippet om ikke-diskrimination i § 4, stk. 4, i den nævnte rammeaftale, indgået af EFS, UNICE og CEEP, anvendelse på dette »hjælpepersonale«, således at dette i lighed med vedtægtsmæssige tjenestemænd, fastansatte, midlertidigt ansatte tjenestemænd og kontraktansatte kan få anerkendt og udbetalt vederlag på grundlag af anciennitet? 3) Kan ordningen med udnævnelse og afskedigelse uden restriktioner, der er begrundet i fortrolighed, og som gælder for disse »kontraktansatte« i medfør af de to førnævnte spanske love, siges at være begrundet i objektive forhold, som omhandlet i rammeaftalens § 4, således at en forskelsbehandling er berettiget?</p>	Beskæftigelsesministeriet	Orienteringssag	Dom	09.07.15
C-198/14	<p>Visnapuu Sagen vedrører: 1) Skal lovligheden af den finske ordning vedrørende afgiften på drikkevareemballage, hvorefter denne afgift opkræves, såfremt emballagenn ikke er omfattet af et retursystem, undersøges på grundlag af artikel 110 TEUF i stedet for på</p>	Erhvervsstyrelsen Miljøstyrelsen	Orienteringssag	GA	09.07.15

	grundlag af artikel 34 TEUF? Det pågældende retursystem skal være et pantsystem, ved hvilket den, som emballerer eller indfører drikkevarerne, alene eller på den måde, der er fastsat i affaldsloven eller den tilsvarende for provinsen Åland gældende lovgivning, sørger for genbrug eller genanvendelse af drikkevareemballagen på en sådan måde, at emballagen enten genbruges eller genanvendes som råmateriale.				
C-201/14	Bara e.a. Sagen vedrører: 1. Udgør den nationale skattemyndighed – i sin egenskab af organ, der repræsenterer det kompetente ministerium i en medlemsstat – en finansiel institution som omhandlet i artikel 124 TEUF? 2. Er det muligt ved en retsakt, som sidestilles med forvaltningsretsakter – dvs. en protokol indgået mellem den nationale skattemyndighed og en anden statslig institution – at regulere overførsel af databasen vedrørende indtægter oppebåret af en medlemsstats statsborgere fra den nationale skattemyndighed til en anden institution i medlemsstaten, uden at der er tale om privilegeret adgang som omhandlet i artikel 124 TEUF? 3. Henhører en overførsel af databasen med det formål at pålægge medlemsstatens statsborgere en pligt til at indbetale et socialt bidrag til den institution i medlemsstaten, hvortil overførslen sker, under begrebet »tilsynsmæssigt hensyn« som omhandlet i artikel 124 TEUF? 4. Kan personoplysninger behandles af den myndighed, hvortil de oprindeligt ikke er blevet indsamlet, såfremt en sådan behandling med tilbagevirkende kraft medfører en økonomisk skade?	Finanstilsynet	Orienteringssag	GA	09.07.15
C-326/14	A1 Telekom Austria Sagen vedrører: »Gælder abonnenternes ret i henhold til forsyningspligtdirektivets artikel 20, stk. 2, til at opsige deres kontrakt uden strafgebyr, »når de får meddelelse om ændringer i kontraktbetingelserne« også i tilfælde af, at en tilpasning af vederlagene følger af kontraktbetingelserne, som allerede ved kontraktens indgåelse fastsætter, at der fremover skal ske en tilpasning af vederlagene (stigning/nedsættelse) svarende til ændringerne i et objektivi forbrugerprisindeks, som afspejler udviklingen i pengeværdien?»	Erhvervsstyrelsen	Orienteringssag	GA	09.07.15
C-348/14	Bucura Sagen vedrører: 1. Skal en national ret, der skal træffe afgørelse om indsigelsen mod tvangsfuldbyrdelsen, der støttes på en kreditaftale om udstedelse af et American Express Gold kreditkort – såfremt tilladelsen til tvangsfuldbyrdelsen er blevet givet, uden at forbrugeren er blevet meddelt herom – så	Finanstilsynet	Orienteringssag	Dom	09.07.15

	<p>snart de til dette formål nødvendige faktiske og retlige oplysninger foreligger, også af egen drift i henhold til direktiv 93/13/EØF</p> <p>vurdere om, de i den omhandlede aftale fastsatte gebyrer – navnlig: a) gebyr for udstedelse af kortet; b) årligt gebyr for brug af kortet; c) årligt gebyr for brug af ekstra kort; d) gebyr for fornyelse af kortet; e) gebyr for udskiftning af kortet; f) gebyr for ændring af PIN kode; g) gebyr for hævning af kontanter i hæveautomat og filialer (egne eller af andre banker i Rumænien eller udlandet); h) gebyr for betaling af varer og/eller tjenesteydelser fra erhvervsdrivende i udlandet eller Rumænien; i) gebyr for udskrift og fremsendelse af kontoudtog; j) gebyr for indhentning af saldooplysninger fra hæveautomat; k) gebyr for forsinket betaling; l) gebyr for overtræk; m) gebyr for uberettiget afvisning af betaling – er urimelige i henhold til direktiv 93/13/EØF, idet beløbet for disse gebyrer ikke er præciseret i aftalen?</p>				
C-607/13	<p>Cimmino e.a.</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 11 i forordning (EF) nr. 2362/98, hvorefter medlemsstaterne skal kontrollere, at de erhvervsdrivende udøver importvirksomhed for deres egen regning som en selvstændig økonomisk enhed med hensyn til ledelse, personale og drift, fortolkes således, at al importvirksomhed, som udøves for en traditionel erhvervsdrivendes regning, er udelukket fra de toldfordele, der normalt indrømmes, når denne virksomhed udøves af personer, der kun formelt opfylder de krav, der er fastsat for »nye erhvervsdrivende« i den pågældende forordning?</p>	<p>Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri</p>	<p>Orienteringssag</p>	<p>Dom</p>	<p>09.07.15</p>